

เป็นมากกว่า วันฝึกซ้อมที่ดี

ความรู้สึกที่ต้องพูดคุยกับเธอแรงกล้าขึ้น “ผมรู้สึกว่าเราควรไปนะครับ” เขากล่าว เขาจูงมือคุณพ่อเดินไปหาเธอ “สวัสดีครับ” อีสมากลพูดพร้อมกับโบกมือทักทายผู้หญิงคนนั้น ไม่ได้ขยหน้าขึ้นมา “ต้องการอะไร?” อีสมากลรู้เลยว่าเธอไม่ค่อยมีความสุขนัก แต่นั่นก็ไม่ได้หยุดยั้งเขา “ผมอยากบอกว่าคุณทำงานได้ดีมากครับ!” คราวนี้ผู้หญิงเงยหน้ามองเขา อีสมากลยิ้ม “ขอบคุณที่ดูแลสวนสาธารณะครับ!” ผู้หญิงยิ้มตอบ “ขอบใจจะ” เธอตอบ จากนั้นเธอก็ยิ้มกว้างขึ้น “ขอบคุณมากนะ”

อีสมากลรู้สึกมีความสุขขณะเดินกลับบ้านกับคุณพ่อ “พ่อคิดว่าสิ่งที่ลูกพูดมีความหมายต่อเธอ” คุณพ่อพูด “พ่อดีใจที่ลูกฟังความรู้สึกตัวเอง” “ผมก็ดีใจเหมือนกันครับ” อีสมากลคิดอยู่ครู่หนึ่ง จากนั้นเขาถามว่า “พ่อคิดว่านั่นคือพระวิญญูณบรสิทุธิ์ใหม่ครับ?”

คุณพ่อพยักหน้า “บางครั้งพระวิญญูณบรสิทุธิ์ประทานความคิดให้เราช่วยใครบางคน และนั่นเหมือนกับที่ลูกทำ” อีสมากลยิ้มกว้าง การพูดคุยกับผู้หญิงคนนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่เขาทำให้วันของเธอดีขึ้น การฟังพระวิญญูณบรสิทุธิ์ทำให้วันของเขาดีขึ้นเช่นกัน! ●

โดย แคโรไลนา มัลโดนาโด ลีเยส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นใน โบลิเวีย

อีสมากลยิ้มขณะเดินออกไปรับแสงแดดข้างนอก เขากับคุณพ่อจะไปที่สวนสาธารณะ ขณะที่พวกเขาเดิน อีสมากลจับมือคุณพ่อและอุ้มลูกฟุตบอล อีสมากลชอบใช้เวลาอยู่กับคุณพ่อ—โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาเล่นฟุตบอล!

เมื่อมาถึงสวนสาธารณะ อีสมากลมองไปรอบๆ มีผู้หญิงคนหนึ่งกำลังถอนวัชพืชใกล้สนามฟุตบอล ครอบครัวเดินอยู่บนทางเท้า แต่ไม่มีใครเล่นในสนามฟุตบอล อีสมากลกับคุณพ่อจึงมีที่กว้างให้ฝึกซ้อม!

“พร้อมจะเล่นหรือยัง?” คุณพ่อถาม

“พร้อมครับ!” อีสมากลวิ่งเข้าไปในสนามเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาซ้อมเลี้ยงลูกบอลแบบซิกแซก เตะลูกโทษ และเตะเข้ามุม

คุณพ่อเตะลูกบอลอย่างแรง ลูกบอลลอยข้ามศีรษะของอีสมากล!

“ผมไปเก็บลูกให้เองครับ” อีสมากลพูด เขาวิ่งไปที่มุมสนามและหยิบลูกบอลขึ้นมา เขาเห็นผู้หญิงคนนั้นยังคงคู้ยดินอยู่ เธอคู้ดินอยู่ เธอคู้ดินอยู่

“เดี๋ยวพ่อเป็นผู้รักษาประตูให้นะ” คุณพ่อตะโกน “ดูสิว่าลูกจะทำคะแนนได้ไหม!”

อีสมากลวิ่งกลับไปเตะลูกบอลเข้าประตู คุณพ่อเอื้อมออกไปรับลูกแต่พลาด

“เฮ้!” อีสมากลส่งเสียงเชียร์เมื่อลูกบอลชนตาข่าย ไม่นานก็ผ่านไปหนึ่งชั่วโมง “ได้เวลากลับบ้านแล้ว”

คุณพ่อพูด

อีสมากลหันไปมองผู้หญิงคนนั้นที่กำลังถอนวัชพืชทำงานกลางแดดคงไม่สนุกเท่าเล่นฟุตบอล เขาคิด เขาต้องการให้กำลังใจเธอ แล้วเขาก็คิดอย่างหนึ่งขึ้นมาได้

“พ่อครับ พ่อคิดว่าผู้หญิงคนนั้นทำงานได้ดีไหมครับ?”

เขาถาม

“อะไรนะ?” คุณพ่อมองไปที่ผู้หญิงคนนั้น “อ้อ ใช่”

“ผมคิดว่าเราควรไปบอกเธอ!” อีสมากลบอก

“เราต้องรีบกลับบ้านนะ แม่รอเราอยู่” คุณพ่อบอก

อีสมากลมองผู้หญิงคนนั้นเข็ดหน้าผากของเธอ

